

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów »Fala renowacji na potrzeby Europy – ekologizacja budynków, tworzenie miejsc pracy, poprawa jakości życia«”

[COM(2020) 662 final]

(2021/C 155/11)

Sprawozdawca: **Pierre Jean COULON**

Współsprawozdawca: **Aurel Laurentiu PLOSCEANU**

Wniosek o konsultację	Komisja Europejska, 11.11.2020
Podstawa prawna	Artykuł 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego
Data przyjęcia przez sekcję	11.2.2021
Data przyjęcia na sesji plenarnej	24.2.2021
Sesja plenarna nr	558
Wynik głosowania	212/0/5
(za/przeciw/wstrzymało się)	

1. Wnioski i zalecenia

1.1. EKES wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Komisję Europejską wniosku dotyczącego europejskiej strategii zatytułowanej „Fala renowacji na potrzeby Europy – ekologizacja budynków, tworzenie miejsc pracy, poprawa jakości życia”. Taka strategia jest bezwzględnie i nieuniknioną koniecznością dla Unii Europejskiej i jej obywateli i EKES zamierza ją wspierać i aktywnie angażować się w nią poprzez zgłaszanie swoich przemyśleń i propozycji.

1.2. EKES uważa, że z uwagi na to, iż budynki mieszkalne i inne budynki odpowiadają za 40 % całkowitego zużycia energii w Unii Europejskiej, muszą zostać poddane takiej fali renowacji przy wsparciu Unii Europejskiej, w ramach kompleksowego podejścia do inwestycji długoterminowych, interesu ogólnego, zrównoważonego rozwoju, ochrony zdrowia, w tym obchodzenia się z azbestem podczas tego rodzaju prac, zielonej transformacji i skutecznego wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych w zakresie zrównoważonego i przystępnego cenowo mieszkalnictwa.

1.3. W związku z tym EKES popiera strategię dotyczącą fali renowacji, ponieważ jest to podejście „win-win-win” dla Unii Europejskiej, potrójnie zwycięskie podejście na rzecz klimatu oraz na rzecz odbudowy poprzez tworzenie lokalnych miejsc pracy i wreszcie – na rzecz walki z pandemią, ubóstwem energetycznym oraz promowania przystępnych cenowo mieszkań dla wszystkich, w tym dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji.

1.4. EKES uważa, że strategia ta, ze względu na swój szczególny wymiar i kierunek rozwoju do roku 2050, wymaga stabilnych, jasnych i odpowiednich ram prawnych i finansowych, zarówno poprzez wdrożenie specjalnego Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, wieloletnich planów inwestycyjnych i nowego „zielonego semestru”, jak i poprzez stworzenie własnych odpowiednich ram prawnych, np. w zakresie pomocy państwa, obowiązujących stawek VAT, zamówień publicznych, „ekologicznych” kredytów hipotecznych i norm dotyczących efektywności energetycznej.

1.5. EKES wzywa Komisję do opracowania zachęt do tworzenia, na poziomie lokalnym, sektorów uprzemysłowienia procesów termomodernizacji i ich zmasowania, a jednocześnie do ustanowienia nowego programu „Erasmus termomodernizacji 2050”, aby przyciągnąć młodych Europejczyków do tych nowych przyszłościowych miejsc pracy.

1.6. EKES wzywa również, by na wzór programu ELENA EBI zachęcano państwa członkowskie do tworzenia publicznych usług diagnostycznych, pomocy technicznej i doradczych, zwłaszcza na potrzeby gospodarstw domowych, aby uniknąć wszelkich nieuczciwych praktyk dotyczących marketingu bezpośredniego i oszustw w ramach systemów wsparcia termomodernizacji.

1.7. Przede wszystkim EKES uważa, że strategia ta musi umożliwić Unii Europejskiej zbliżenie się do obywateli i ich terytoriów poprzez odpowiednie informowanie o istniejących instrumentach i metodach dostępu do nich.

1.8. EKES apeluje o rzeczywistą synergię między Obserwatorium Zasobów Budowlanych a Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego.

2. Uwagi ogólne

2.1. EKES wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Komisję Europejską komunikatu „Fala renowacji na potrzeby Europy – ekologizacja budynków, tworzenie miejsc pracy, poprawa jakości życia”. Renowacja budynków na dużą skalę w Unii Europejskiej – mieszkań prywatnych i socjalnych, budynków użyteczności publicznej i budynków biurowych – jest obecnie absolutnie konieczna, biorąc pod uwagę strukturalną niewydolność długoterminowych inwestycji w tym obszarze oraz związane z tym konsekwencje klimatyczne, środowiskowe, gospodarcze i społeczne, biorąc pod uwagę koszty niepodjęcia działań w tym obszarze.

2.2. Komitet popiera tę strategię zaproponowaną przez Komisję w oparciu o cel neutralności klimatycznej, stosowanie zasady obiegu zamkniętego, wkład w osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności Europy, ochronę dziedzictwa kulturowego, a przede wszystkim – prawo każdego do przystępnych cenowo, nadających się do zamieszkania, dostępnych i zdrowych mieszkań, zgodnie z zasadą 19 Europejskiego filaru praw socjalnych.

2.3. Zważywszy, że budynki mieszkalne i inne budynki odpowiadają za 40 % całkowitego zużycia energii w Unii Europejskiej, muszą zostać poddane fali renowacji w ramach kompleksowego podejścia do inwestycji długoterminowych w interesie ogólnym, zrównoważonego rozwoju i zielonej transformacji.

2.4. Pandemia zwróciła również uwagę na kluczową rolę, jaką odgrywa mieszkalnictwo w zarządzaniu kryzysem zdrowotnym i potrzebę ponownego przemyślenia ich użytkowania, a tym samym ich projektowania, z uwzględnieniem ograniczeń dotyczących izolacji.

2.5. Przede wszystkim pandemia uwydatniła niedopuszczalny związek między warunkami higienicznymi w mieszkaniach, ubóstwem energetycznym i odpornością na pandemię.

2.6. Strategia na rzecz fali renowacji budynków jest zatem częścią podejścia typu „win-win-win” z uwagi na znaczenie jej skutecznego wkładu w walkę ze zmianą klimatu, skalę długoterminowych inwestycji i liczbę lokalnych miejsc pracy, które może ona wygenerować, i które mogą aktywnie przyczynić się do odbudowy, a także poprzez walkę z ubóstwem energetycznym i promowanie spójności społecznej oraz włączenia społecznego dzięki zwiększeniu podaży przystępnych cenowo mieszkań dla obywateli UE.

2.7. W związku z tym fala renowacji budynków musi być napędzana trwałymi i zbieżnymi wiatrami i prądami, zarówno w dziedzinie regulacji, jak i pomocy Unii Europejskiej oraz w dziedzinie wieloletnich planów inwestycyjnych państw członkowskich. Plany te muszą być zarówno czytelne, jak i dostępne, przy jednoczesnym uwzględnieniu różnorodności podmiotów i ich własnej logiki inwestycyjnej, poczynając od europejskich gospodarstw domowych zajmujących własne lokale mieszkalne stanowiące ich własność bądź stanowiące przedmiot współwłasności, poprzez gospodarstwa domowe wynajmujące jedno lub więcej lokali mieszkalnych na rynku, podmioty zajmujące się budownictwem socjalnym, wykonujące szczególne zadania w interesie ogólnym i kierujące się wynikającymi z nich obowiązkami świadczenia usług publicznych, a kończąc na władzach publicznych i użytkowanych przez nich publicznych budynkach, chronionych budynkach zabytkowych lub przedsiębiorstwach i zajmowanych przez nie budynkach. Są to wszystko potencjalni „surferzy” na fali renowacji, których trzeba będzie przekonać do inwestowania w perspektywie długoterminowej w swoje mieszkania i inne budynki do 2050 r. poprzez mechanizmy finansowania dostosowane do charakteru budynków, łączące pożyczki długoterminowe lub „ekologiczne kredyty”, gwarancje publiczne i nieuniknione bezzwrotne dotacje, zwłaszcza dla gospodarstw domowych.

2.8. Fala renowacji budynków będzie musiała być napędzana przede wszystkim przez europejski ruch uprzemysłowienia i zmasowanego działania na szczeblu lokalnym, tak aby zmniejszyć koszty renowacji i czas potrzebny na wykonanie prac dla gospodarstw domowych zajmujących lokale mieszkalne poprzez outsourcing i digitalizację procesów. Uprzemysłowieniu temu będą musiały towarzyszyć nowe modele budynków oparte na wymogach technicznych i odpowiednich normach budowlanych, a przede wszystkim europejska kampania na rzecz promowania tego nowego sektora i tych nowych potencjalnych miejsc pracy wśród młodszych pokoleń poprzez uruchomienie programu „Erasmus termomodernizacji 2050”, do czego wzywa Komitet. Szczególną uwagę trzeba będzie również zwrócić na ryzyko dumpingu socjalnego związane z outsourcingiem i innymi sposobami zlecenia prac podwykonawcom.

2.9. Komisja musi jednocześnie zapewnić zbieżność istniejących przepisów i tych, które mają zostać zmienione, oraz wniosków dotyczących nowych przepisów, i to nie tylko z myślą o państwach członkowskich i ich długoterminowych strategiach inwestycyjnych, ale także z myślą o gospodarstwach domowych, podmiotach wynajmujących mieszkania socjalne, władzach publicznych i przedsiębiorstwach, z których wszystkie są ostatecznymi decydentami w poszczególnych kwestiach dotyczących inwestycji długoterminowych, które zgodnie z ich własną logiką będą napędzać falę inwestycji do 2050 r.

2.10. Ta niezbędna zbieżność dotyczy w równym stopniu przeglądów istniejących przepisów, na przykład dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, zamówień publicznych lub programów pomocy państwa – zwłaszcza w zakresie mieszkalnictwa socjalnego – mającej zastosowanie szczególnej stawki VAT, „ekologicznych” kredytów hipotecznych, ale także przepisów i elementów warunkowości europejskiego planu naprawy gospodarczej „NextGenerationEU” i polityki spójności na lata 2021–2027, które muszą być czytelne dla docelowych europejskich gospodarstw domowych. Ten plan naprawy gospodarczej musi zostać ożywiony przez prawdziwą politykę konkretnych propozycji i zaleceń, jak również przez proces koordynacji istniejących krajowych obserwatoriów.

2.11. Komitet apeluje o rzeczywistą synergię między Europejskim Obserwatorium Zasobów Budowlanych a Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego.

2.12. Komitet wzywa do zorganizowania w państwach członkowskich służby publicznej w celu promowania fali termomodernizacji, zapewnienia diagnozy i pomocy technicznej dla działań w zakresie termomodernizacji, zwłaszcza dla gospodarstw domowych, tak aby uniknąć wszelkich nieuczciwych praktyk rynkowych w zakresie prac renowacyjnych.

3. Uwagi – Zwiększenie skali renowacji budynków w celu wsparcia neutralności klimatycznej i odbudowy

3.1. Renowacja budynków na dużą skalę w Unii Europejskiej – mieszkań prywatnych i socjalnych, budynków użyteczności publicznej i budynków biurowych – jest obecnie absolutnie konieczna, biorąc pod uwagę strukturalną niewydolność długoterminowych inwestycji w tym obszarze oraz związane z tym konsekwencje klimatyczne, środowiskowe, gospodarcze i społeczne.

3.2. Komitet zgadza się z przeprowadzoną przez Komisję analizą dotyczącą pilnej potrzeby podjęcia działań z klimatycznego punktu widzenia w zakresie renowacji budynków mieszkalnych i innych budynków oraz możliwości wykorzystania kryzysu związanego z COVID-19 do ponownego przemyślenia, przeprojektowania i modernizacji naszych budynków w ramach ekologicznego, społecznego i gospodarczego podejścia „win-win-win”. Jest to rzeczywiście wyjątkowa okazja do działania na rzecz neutralności klimatycznej, odbudowy i spójności społecznej.

Komitet pragnie poruszyć kwestię różnorodności odnośnych budynków, a w szczególności różnorodności mieszkań przeznaczonych do renowacji, począwszy od domów jednorodzinnych, poprzez duże osiedla mieszkaniowe wybudowane w epoce radzieckiej, a skończywszy na przedmieściach zamieszkiwanych przez klasę robotniczą. Pośród tych różnorodnych budynków kwestią priorytetową mogą być bloki mieszkaniowe w Europie Wschodniej, bardzo stare domy w centrach miast, gdzie wartość budynków jest zaniżona, budownictwo podmiejskie i wiejskie. W związku z tym, że zasoby mieszkaniowe stały się przestarzałe i wymagają odnowy zarówno w celu poprawy jakości życia obywateli i obywateli, jak i osiągnięcia postępu technologicznego budynków, konieczne jest zapewnienie obywatelom dostępu do finansowania, ponieważ obecnie jego brak jest główną przeszkodą w renowacji. Podobnie należy uwzględnić kwestię dostępności budynków dla osób z niepełnosprawnościami. Unia Europejska musi również wykorzystać tę okazję do podjęcia działań na szeroką skalę w celu zbliżenia się do swoich obywateli i ich terytorium poprzez odpowiednią komunikację.

3.3. Komitet popiera proponowany cel podwojenia do 2030 r. rocznego wskaźnika renowacji energetycznej budynków mieszkalnych i innych budynków, przy jednoczesnym stymulowaniu gruntownej renowacji, tj. 35 mln mieszkań do 2030 r., i utrzymaniu go w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej na szczeblu UE do 2050 r. Idealnie byłoby, gdyby wskaźnik podwojenia został przekroczony w kierunku potrojenia.

3.4. Komitet podkreśla ambitny charakter tego celu, jego 30-letnią prognozę oraz potrzebę zapewnienia dogłębnej spójności między istniejącymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi w tej a mechanizmami wsparcia finansowego dla zainteresowanych gospodarstw domowych, podmiotów wynajmujących mieszkania socjalne, władz publicznych i innych zainteresowanych dziedzinnie właścicieli budynków, z których wszyscy są potencjalnymi inwestorami, których należy przekonać do inwestowania w perspektywie długoterminowej według własnej logiki i możliwości. Świadczy o tym tworzone obecnie przez państwa członkowskie i ich regionalne organy zarządzające powiązanie między narzędziem służącym odbudowie NextGenerationEU, a polityką spójności na lata 2021–2027.

4. Uwagi – Kluczowe zasady renowacji budynków do 2030 i 2050 r.

4.1. Komitet popiera konieczność przyjęcia kompleksowej i zintegrowanej strategii angażującej podmioty w oparciu o siedem zasad: efektywność energetyczna przede wszystkim, przystępność cenowa, obniżenie emisyjności oraz integracja odnawialnych źródeł energii, cykle życia i obieg zamknięty, wysokie standardy zdrowotne i środowiskowe, wyzwania związane z transformacją ekologiczną i cyfrową oraz poszanowanie estetyki i jakości architektonicznej.

4.2. Komitet pragnie podkreślić szczególne znaczenie, jakie zgodnie z zasadą 19 Europejskiego filaru praw socjalnych należy przywiązywać do przystępności cenowej mieszkań i inwestycji dokonywanych przez zainteresowane gospodarstwa domowe, niezależnie od tego, czy są one właścicielami zajmującymi mieszkania, lokatorami czy współwłaścicielami zniszczonych mieszkań będących przedmiotem współwłasności, w szczególności w podejściu do budynków marnotrawiących energię czy walki z ubóstwem energetycznym, ale także przez podmioty wynajmujące mieszkania socjalne, których czynsze podlegają zobowiązaniom z tytułu świadczenia usług publicznych nałożonym zgodnie ze szczególnymi zadaniami z zakresu usług publicznych powierzonymi przez państwa członkowskie.

4.3. EKES zwraca uwagę na to, że izolacja murów szczelinowych i podłóg jest najprostszym i najmniej kosztownym środkiem ograniczenia emisji CO₂. Jednak nawet te stosunkowo niedrogie środki są zbyt kosztowne dla wielu właścicieli domów, pomimo niższych kosztów energii, które generują. Dlatego też EKES zaleca, aby rządy krajowe ustanowiły system dotacji na te środki. Z obliczeń przeprowadzonych w Niderlandach wynika, że do realizacji tych środków wystarczy dotacja w wysokości 2 000 EUR na lokal mieszkalny. Oprócz znacznego ograniczenia emisji CO₂ system taki zapewnia również istotne zatrudnienie w sektorze budowlanym, który poważnie ucierpiał w wyniku pandemii COVID-19. To samo dotyczy Francji w związku z wprowadzeniem ostatnio dla wszystkich gospodarstw domowych premii za termomodernizację domu „MaPrimeRenov”.

4.4. Należy również uwzględnić wnioski i zalecenia zawarte w opinii EKES-u „Praca z azbestem w ramach termomodernizacji”, aby propagować usuwanie azbestu podczas procesów renowacji energetycznej tam, gdzie jest to konieczne i możliwe ⁽¹⁾.

5. Uwagi – Szybsza i bardziej gruntowna renowacja służąca ulepszeniu budynków

5.1. Komitet zgadza się z przeprowadzoną przez Komisję analizą licznych przeszkód w podejmowaniu indywidualnych decyzji inwestycyjnych oraz złożoności dostępu do finansowania, zwłaszcza na szczeblu lokalnym – złożoności, która dotyczy zarówno instrumentów krajowych, jak i funduszy strukturalnych, zwłaszcza na etapie oceny projektów, ale także ze względu na czas potrzebny na wypłatę pomocy. Aby osiągnąć wyznaczone cele, należy w pierwszej kolejności rozwiązać ten problem złożoności i wadliwego funkcjonowania, również w kontekście wdrażania od 2021 r. przepisów dotyczących polityki spójności na lata 2021–2027.

5.2. Komitet przyjmuje do wiadomości, że Komisja określiła te przeszkody w konsultacjach publicznych oraz że przedstawiła propozycje dotyczące zwiększenia informacji, pewności prawa i zachęt do inwestowania, wystarczającego i dobrze ukierunkowanego finansowania, zdolności do przygotowania i realizacji projektów, promowania kompleksowej i zintegrowanej renowacji, dostosowania ekosystemu do zrównoważonej renowacji i wreszcie wykorzystania renowacji jako dźwigni zwalczania ubóstwa energetycznego oraz promowania przystępnych cenowo mieszkań poprzez specjalną inicjatywę europejską. Wnioski te muszą być wdrażane zgodnie z zasadą prostoty, z góry ustalonego połączenia dodatkowych funduszy, które mogą zostać uruchomione przez władze publiczne, oraz zasadą proporcjonalności kontroli pomocy państwa.

5.3. Komitet popiera propozycję Komisji, by upoważnić Europejskie Obserwatorium Zasobów Budowlanych do zarządzania europejskim rejestrem efektywności energetycznej i wspierania rozwoju zachęt do poprawy efektywności energetycznej. Obserwatorium będzie musiało współpracować z Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego, które w tej sytuacji powinno zintensyfikować swoją działalność.

5.4. Komitet uznaje szczególnie charakter obecnej sytuacji, jeśli chodzi o potencjalne uruchomienie europejskich zasobów na rzecz termomodernizacji w ramach instrumentu służącego odbudowie NextGenerationEU z jednej strony i polityki spójności w latach 2021–2027 z drugiej. Istnieje nie mniej niż 13 instrumentów, które mogą przyczynić się do współfinansowania termomodernizacji, poprzez bezzwrotne dotacje lub długoterminowe pożyczki o preferencyjnym oprocentowaniu i gwarancje publiczne.

5.5. Komitet uważa, że ta wyjątkowa sytuacja powinna doprowadzić do tego, by Unia Europejska, oprócz sformułowania ilościowych celów w zakresie renowacji, wzmocniła państwa członkowskie i ich roczne programy inwestycji w zakresie termomodernizacji oraz zapewniła coroczną ocenę tych programów w ramach europejskiego semestru, poprzez ustanowienie własnego „zarządzania ekologicznego” obok zarządzania gospodarczego lub zastosowanie otwartej metody koordynacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 16.7.2019, s. 15.

5.6. Komitet uważa, że ta wyjątkowa sytuacja musi zostać wykorzystana także do rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego i jego eliminacji poprzez nadanie mu priorytetowego znaczenia przy uruchamianiu środków finansowych. Europejskie Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego musi zostać wzmocnione w ramach swoich zadań i odgrywać wiodącą rolę w europejskiej sieci obserwatoriów ubóstwa energetycznego państw członkowskich.

5.7. Komitet pragnie jednak uświadomić Komisji, że potencjalni inwestorzy, zwłaszcza gospodarstwa domowe i podmioty wynajmujące mieszkania socjalne, mają trudności z połączeniem tych różnych kanałów finansowania i powiązaniem ich z różnymi regulacjami, podstawami kwot kwalifikującymi się do finansowania i obowiązującymi kontrolami. W perspektywie roku 2050 ustalenia te powinny zostać ujednoczone, tak aby stały się bardziej czytelne i dostępne dla docelowych gospodarstw domowych i władz publicznych.

5.8. Mając na uwadze omawiany okres inwestycyjny i cel na 2050 r., Komitet proponuje, by Komisja przeanalizowała, w trosce o uproszczenie i czytelność dla zainteresowanych europejskich gospodarstw domowych, możliwość utworzenia specjalnego funduszu inwestycyjnego wspieranego przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), który zapewniłby pomoc techniczną, łączyłby istniejące mechanizmy i gwarantowałby ciągłość jego działań do 2050 r.

5.9. Komitet popiera dążenie Komisji do dokonania przeglądu programów pomocy państwa mających zastosowanie do inwestycji w zakresie termomodernizacji zgodnie z tymi wytycznymi. Te programy pomocy państwa dotyczące termomodernizacji powinny zostać uproszczone, tak aby nie stanowiły przeszkody w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych ze względu na ich bezwzględną konieczność. Komitet przyjmuje także z zadowoleniem decyzję Komisji o dokonaniu w 2021 r. oceny decyzji Komisji 2012/21/UE⁽²⁾ w sprawie pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych. Pomoc na termomodernizację mieszkań socjalnych jest objęta programem mającym zastosowanie w przypadku wykonywania zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych.

5.10. Komitet popiera propozycję Komisji dotyczącą uruchomienia europejskiej inicjatywy na rzecz przystępnych cenowo mieszkań poprzez sfinansowanie 100 innowacyjnych i partycypacyjnych projektów przewodnich koncentrujących się na kompleksowej renowacji dzielnic mieszkalnictwa socjalnego jako modelu rozwoju na dużą skalę w Unii Europejskiej. Biorąc pod uwagę zdolność podmiotów wynajmujących mieszkania socjalne do inwestowania w ramach usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym i przy wsparciu EBI, masowość operacji i industrializacja systemów renowacji budynków nie tylko prowadzi do tworzenia lokalnych miejsc pracy, ale również obniża koszty renowacji innych budynków mieszkalnych i publicznych poprzez tworzenie nowych lokalnych sektorów przemysłu.

5.11. Komitet proponuje, by Komisja, opierając się na doświadczeniach programu ELENA i przy wsparciu EBI, zachęciła państwa członkowskie do zorganizowania publicznej pomocy technicznej w pracach termomodernizacyjnych, zwłaszcza dla zainteresowanych gospodarstw domowych, aby uniknąć nieuczciwych praktyk dotyczących marketingu bezpośredniego i oszustw, zaobserwowanych już w niektórych państwach członkowskich w zakresie prac termomodernizacyjnych.

5.12. Komitet w pełni popiera inicjatywę „nowy europejski Bauhaus”, zapowiedzianą przez przewodniczącą Ursulę von der Leyen w jej orędziu o stanie Unii i rozwiniętą w komunikacie, która przewiduje stworzenie sieci specjalistów z różnych dyscyplin, aby zastanowić się nad budynkami jutra i na nowo wyobrazić sobie przyszły zrównoważony tryb życia. Komitet zachęca wszystkie zainteresowane strony do wzięcia udziału w konsultacjach publicznych zainicjowanych przez Komisję.

Bruksela, dnia 24 lutego 2021 r.

Christa SCHWENG

Przewodnicząca

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

(²) Decyzja Komisji 2012/21/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9380) (Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3).